

► pokračování ze str. 10

Večeři v městečku Pai si dáváme v kovbojském Steak Housu. Pak ulizujeme whisky a k tomu nám zpívá Holanďanka, doprovázená Švédem na kytaru. Ani jeden z nich už rozhodně není mladý a snad proto to umějí báječně. Tleskáme jak o život a oni jsou příjemně překvapeni naším zájmem. Normálně si prý ve zdejších nevšimavých poměrech připadají jen jako přehrávač.

U snídaň se Jirka ptá, jestli by se tu někde nedala koupit liška? Zdejší kohout by potřeboval zadávat. Bude prý žalovat šéfovi cestovky, Honzovi Odehnalovi, že dělal celou noc hrozný rajbas!

Jedno na kuráž

První, co dnes na cestě potkáme, je skútr, který řídí muslimka zahalená do černého, jen oči jí koukají. Před sebou má dítě nejmenší, ostatních sedm se tlačí v sajdě, jak na otevřené plošině staré tramvaje. Míro s Vítou si platí lekci v řízení slona, což jsme s Karlem a Pindou absolvovali loni v Nepálu, takže radši jedeme o kus dál, dát si koupel v nedalekých Hot Springs, teplých pramenech, které v prvním horním jezírku mají přes 80°! Kdosi si tu v plátěném pytlíku vaří vejce, já mám, i o tři bazénky níž, kde je teplota už o hodně nižší, strach o uvaření těch mých! No, to koupel v ostře osvěživém Mhor Paeng vodopádu, který máme na další cestě, mi připadá lepší.

Když následující dopoledne definitivně odjíždíme z Pao, nevyšpalý Pinda se s naším hotýlkem loučí zavilým: „Ukokrhej se tadý, hajzle!“

Vyjíždíme sice po betonce, ale hned v první vsi zatáčíme doprava a už je to zas obvyklý offroad, jen kluci si stěžují, že dneska nejsou ve formě. Nějak to není ono. Písek a kamínky na tvrdém podkladě dělají své. Pak si dáváme v následující vesničce pívko – a hned se jede líp. Najednou taháme za plyn oštěří, s menšími zábrana-mi, a ono to jde!

Když pak čekám na rozcestí a kluci dlouho nejedou, vracím se. Jardu to prý za zatáčkou v kopci

THAJSKÉ KRÁLOVSTVÍ

Hlavní město	Bangkok
Rozloha	513 115 km²
Nejvyšší bod	Doi Inthanon (2576 m n. m.)
Počet obyvatel	65 444 750
Měna	baht (THB)

Ze zvědavosti jsme nakoukli do jednoho z bordelů, kde pár otrávených holek postávalo u tyče a ostatní se z nás neúspěšně pokoušely dostat nějaké peníze

rozhodilo ze strany na stranu. Už to vypadalo, že to ustojí, ale nakonec s tím plácnul a zůstal nohou pod. Naštěstí byl Láďa hned za ním, vyprostil ho...

Končíme brzy, v camp hotelu za vesnicí Kong Lom. Rozdělujeme si pokoje a za chvíli už všichni podřimují. Pak z polosplánu zaslechnu startovat motorky, tak jsem vzhůru jak blesk. No jasně! Tušil jsem, že to není jen tak! V úzkém kroužku čtyř labužníků se vracíme do vesnice o deset kilometrů zpátky, kde, když jsme projížděli, otáčela se a voněla vedle silnice zlatá kuřátka. Nakládáme je do krabice na nosič, přikupujeme pívko a na verandě našeho camp hotelu to rozbalujeme ještě horké.

Míro dojíždí se zpožděním, ale s balíkem toastového chleba, okurkami a několika cibulemi. Nakonec nás miluje i místní pes a stejně jako my má mastnou hubu od ucha k uchu.

Náročné podmínky

Ráno se na mokré trávě utnul i náš „mistr motokros“ malý Kája. Plácnul sebou při výjezdu z kempu a ohnul páčku spojky. Terén je tentokrát velmi kamenitý, hrubší štrk ujíždí pod koly a z pevného podkladu trčí tak ostré kamení, že je to o pneumatiky. Když čekám na ostatní a píšu to do deníku, dojíždí Láďa Lazar s tím, že Karel píchnul. Tak se vracíme, ale není to šutr, nýbrž nejmenší deset centimetrů dlouhý šroub! Duše je samozřejmě na cáry.

Když po dnešním terénu najíždíme pod kopcem na asfalt, cesta se začíná výrazně zvedat. Jedeme palbu a všude ve stržích kolem silnice je vidět mlha, která se od rána zvedla. Ale ne dost! Jak jsme výš, najednou jsme v ní. Úd okamžitě ubírá a rukou ukazuje, abychom zpomalili. Začalo být na zdejší poměry citelně chladno, tak jednou rukou za jízdy zapínám bundu až ke krku. Pak mi Pinda mizí v zrcátku. Nejdřív si říkám, že zastavil kvůli focení, ale za chvíli dojíždí a za ním zastavuje Karel. A hele! Má prodřené koleno. Jeli za sebou moc „natěsno“ a když Pinda v zatáčce ubral, Karel si škrtnul o jeho zadní kolo. V nejbližším městečku Pavel vyndává svou lékařskou pohotovostní brašnu a pouští se do ošetřování: nejdřív sprej, pak flasty. Odnosl to bok i bůček, koleno

i bota. Taky odřený nárt a na kalhotách je pryč kolenní chránič.

Před večerem dojíždíme do městečka Fang, kde je sice pěkný zastrčený hotýlek, ale ať s Mirem hledáme, jak chceme, široko daleko žádná hospoda. Až Úd nás všechny vede do zastrčené uličky, kde je luxusní samoobslužný restaurant s jednotnou cenou. Zaplať, a pak sežer, co dokážeš. Ve speciálním kotlíku si sami vaříme, každý podle své chuti, ale všichni společně, takže výsledkem je podivná polévka, ve které je všechno. Maso, ryby, zelenina, těstoviny, dary moře. Závěrečný ananas a meloun do toho ale už raději nedáváme...

Bezkonkurenční dovča

O úchvatných kilometrech terénu i silnicemi Thajska, i o tom, co zajímavého na nich jezdí, by se dalo psát ještě hodně dlouho. My se následující den vrátili do Chiang Mai, kde jsme o narozeninovém králově státním svátku absolvovali neuvěřitelný trh na hlavní trídě a v závěru večera ze zvědavosti nakoukli i do jednoho z bordelů, kde pár otrávených holek postávalo u tyče a ostatní se z nás neúspěšně pokoušely dostat nějaké peníze. Nelíbilo se nám tam a ani to nemělo patřičnou atmosféru.

Poslední den offroadu sebou nakonec plácnul i Míro, přičemž se mu podařilo prodřít kalhoty a ohnout páku brzd. Zatímco ho Pavel ošetřoval, zeptal se mě, jestli nemám žádný majetek. „Proč?“ „No, protože jedeš, jako když nemáš co ztratit! Chtěl bych, až mi bude devětašedesát, ještě jezdit jako ty!“

Následovalo vrácení motorek a dohadování s majitelem firmy, kolik kdo bude platit za jejich poškození. V podstatě to byly spíš jen symbolické, pákorunové položky. Pak letadlem na Phuket, kde to už nebylo o adrenalinu, ale o příjemných třech dnech na zastrčené pláži nádherného moře. Koupání bylo přerušované jen občasným sykáním, že odřeniny ve slané vodě pálí, nesčetnými plechovkami místního piva a večerními pikniky z čerstvě ulovených ryb ve světle pochodní, zapáchajících do mokrého písku odlivu.

Poslední jeden a půl dne v Bangkoku nás příjemně překvapil tím, že tu na každém kroku člověk narazí na uctíváče klasických motocyklů: lze tu potkat nejrůznější café racery, právě tak jako Harleye z těsně poválečných let, armádní angličany i italskou čtyřdobou klasiku. Tak bye bye! Odletáme domů a musíme konstatovat, že to zase stálo za to. Prodloužili jsme si léto, nálevky do deště opět táhly zbytečně a parta byla fajn. Ještě je na místě poděkování Láďovi Lazarovi za jeho nevtrávu průvodcovskou péči – a po přistání v Ruzyni poslední potřesení rukou s přesvědčením, že se určitě nevidíme naposled. A co mi doteď vrtá hlavou? Jak pro nás dokázala cestovka Rajbas tu poslední noc v Bangkoku zařídit pravé a nefalšované úplné zatmění měsíce?! ■

► ZÚČTOVÁNÍ

• Cena zájezdu byla pro každého účastníka 36 000 Kč, v čemž byl zahrnut pronájem skútrů v úvodní části programu, pronájem motocyklů v off-road části programu, ubytování, trajekty, autobusová doprava z Bangkoku do Chang-Mai, profesionální motocyklový průvodce a mechanik v jedné osobě (v off-road části) a pojištění úpadku CK.

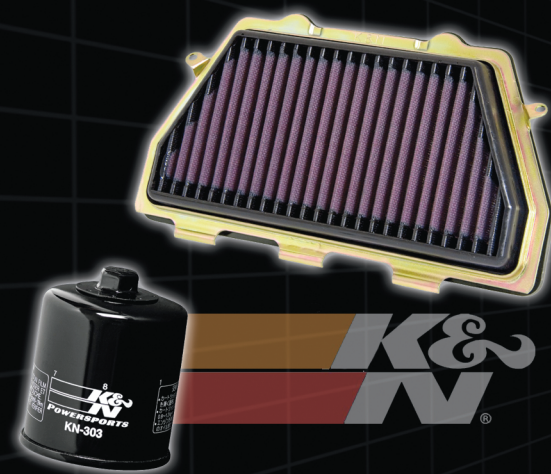
• V ceně nebyla zahrnuta letenka z Prahy do Bangkoku (cca 16 000 Kč), letenka z Bangkoku na Phuket (2800 Kč), úhrady drobných poškození motocyklů, které se pohybovaly v celkem nepodstatných rádech stokorun, a pohonné hmoty se stravováním, což dohromady dělalo asi 2500 Kč podle individuální chuti a žízne každého z nás.

• Na všechny tyto skutečnosti jsme byli několikrát upozorněni předem, takže všichni věděli, do čeho jdou a co je to bude stát. Ke cti cestovky nutno říct, že vše bylo průhledné a nevyskytly se žádné předem neoznamované výdaje.

• Spokojenost byla veliká, takže jsme chtěli počkat po přiletu na vedoucího Láďu Lazara (letičího jiným spojem) a ještě než se definitivně rozejdeme, mu poděkovat. Jenže jeho let měl mnohahodinové nepředpokládané zpoždění, takže dík alespoň takhle. Láďo, byl jsi fajn!

• A na závěr. Moje celoživotní přesvědčení, že moderní supertěžká endura nejsou do terénu právě ideální, se mi opět potvrdilo. Míro s Pindou, jezdící doma bavoráky, přiznali, že do úseků, které jsme si na lehkých a živých dvěstěpadesátkách tak užívali, by si se svými třímetrákovými géesy vůbec netroufli. No, já taky ne...

AKCE DO 30.6.
KE KAŽDÉMU
VZDUCHOVÉMU
FILTRU K&N
OLEJOVÝ
FILTR ZDARMA

www.dkracing.cz

DK auto-moto s.r.o., Šífařská 4
Praha 4 - Hodkovičky
tel.:241432265, gsm:775389836
email:info@dkracing.cz

TRIUMPH
GO YOUR OWN WAY

VYUŽIJTE
SPECIÁLNÍCH
DOPRODEJŮ

www.triumphmoto.cz